

Poesifest 2025

Med stöd av:

Svenska Akademien

&

Region Jönköpings län

Internationell poesifestival
Jönköpings län

Poesifestens styrelse består av:

Víctor Rojas:

Född i Bogotá, Colombia. Fil mag i litteraturvetenskap. Författare och poet samt översättare. Har givit ut ett 20-tal böcker. För sina litterära insatser har han erhållit olika utmärkelser i Sverige. Initiativtagare och producent för poesifestivalen.

Anette Höglund:

Född i Huskvarna. Översätter från favoritspråket engelska. Poesiälskare. Understundom amatörpoet. Administratör, kassör och ordningsman. Gillar katter, både levande och på tavlor, samt att promenera.

Eva Edin:

Född i Kalmar och bosatt i Jönköping. Utbildad socionom med lång erfarenhet av socialt arbete. Skriver egna haiku. Är förutom poesi intresserad av friluftsliv i olika former.

Mani Caspian:

Född i Iran och bosatt i Jönköping sedan cirka 37 år. En sann kulturvän som har blivit ett känt ansikte i Jönköpings kulturliv. Tolkar och översätter från persiska. Tar hand om våra poeter.

Förord

Det du nu håller i din hand är en liten bok som gärna får följa med dig hem. Ta till dig poeternas skiftande stilar och ord. Vem vet? Kanske det är här du hittar frasen som handlar om just dig?

Vi har nu arrangerat en internationell poesifestival i Jönköping med omnejd i sju år. Detta blir det åttonde. Publiken har fått lyssnat till dikter på en mängd olika språk och visst är poesi som musik? Poesi gör alla språk vackra. Kanske förstår man orden eller bara njuter av rytmen. I dessa tider av främlingsrädsla och konservatism vill vi i stället bredda våra vyer och tankar och visa att vi har så mycket gemensamt och att vi behöver varandra. Det finns så mycket att lära av att möta människor från andra länder än Sverige. Det kan vara något nytt och okänt men ofta också sådant som vi redan vet, känner och delar världen över. Får vi kalla det humanism? Den varan verkar ha ställts längst ner på hyllan i dagens Sverige. Vi vill lyfta fram den för vi tror att världen idag behöver den. Kan vi erbjuda poesin som vapen i kapprustningen? Naivt? Ja, men vad ska man annars tro på? Med krig och våld kommer vi ingenstans. Vi vill inte ha en värld där människor är rädda för varandra. Vi vill möta främlingar med nyfikenhet och intresse. Deras poesi berikar oss. Välkommen till poesins gemenskap den 11 – 13 september.

Värt att påpeka att alla våra arrangemang är helt utan entréavgift. Det är också otroligt viktigt när kulturen har börjat bli klassegregerad. Vi vill att alla ska ha råd att komma och möta våra poeter och musiker.

Vi hoppas få se just dig i publiken!

Styrelsen

**Gud var den förste krukmakaren
Han knådade en lerklump
och blåste liv i den**

**Gud har ännu inte haft tid
att ångra sig**

Víctor Rojas

8

OLGA BULA

14

DIMITRI PORCU

20

RITA TORMENTA

26

BILL LEWIS

32

OLHA OLKHOVA

38

FILIP BROSTRÖM

44

NINA FRYDENLUND

50

ATHENA FARROKHZAD

Program

Torsdag 11 september

18.00 Invigning på Jönköpings Stadsbibliotek

Colombias ambassadör Guillermo Reyes inviger

Program med levande musik där alla inbjudna poeter
presenteras

Fredag 12 september

12.00 Lunchlyrik Värnamo bibliotek

15.30–17.00 Poesiverkstad Stadsbiblioteket
Jönköping

18.30 **John Bauer hotel**

Bokpresentation:

Den colombianska poeten Olga Bula
presenterar sin diktsamling: *Sankt Anteros häxa
och en falsk sång*

19.00

Pilsnerpoesi **John Bauer hotel**

Speciellgäst: Elisabeth Westlund

Samtliga medverkande poeter läser sina dikter.
Öppen mikrofon för alla hågade i publiken att
läsa egna eller andras dikter.

Levande musik

Lördag 13 september

12.00

Lunchlyrik i Kaffeteket,
Stadsbiblioteket

16.00

Lyrik på landet Önnarp11, Skärstad

Förutom det öppna programmet besöker vi skolor i Jönköping
och Värnamo eftersom vårt syfte är att sprida poesi.

Välkomna!

"När vi återvänder hem dansar vi över våra kvarlevor"

Här är poeten:

Olga BULA

Olga Bula Escobar tog juridisk examen i Colombia. Hon har även en magisterexamen i statsvetenskap från Bryssels Fria Universitet och en specialisering i internationella relationer.

Olgas yrkeskarriär sträcker sig över Bogotá, Paris, New Delhi och Canberra. Hennes passion för berättande ledde henne till att ta magisterexamen i kreativt skrivande.

Olga är författare till fyra böcker: en novellsamling, *Krabbanatten*, 2020, två diktsamlingar, *Häxan från San Antero*, (tvåspråkig spansk-engelsk utgåva, 2022) och *Falsk sång* (trespråkig spansk-engelsk-grekisk utgåva, 2023), samt *Bland trötta stenar*, 2024. Hon gillar buddistisk meditation, att resa samt att dansa till karibiska rytmer.

COLOMBIA

**POESI
ÄR EN IDROTT
SOM HÅLLER HJÄRNAN
I FORM**

Poesiverkstad

Vi försöker vara en målning av Renoir
Väggarna berättar sin egen historia
Grimasen på de åtrådda läpparna
gör att jag suckar av blygsel
Benny Moré och Arthur Rimbaud stirrar på varandra.
Orden faller utmattade över bordet.
Några få ska överleva denna eftermiddag.

Jorden på fötterna

Jag ser på mannen som går,
en naken spegel av alla män,
deras vrede, deras intighet,
Lång figur med vissnad hud,
denna nakna man trotsar balansen.
Jag vill ta hans hand
och slita honom från marken som är
hans fångsel.

Bárbara

Stadens röst, arbetets röst
på den blåregnsblekta gården
aldrig mer en viskning av vingar
aldrig mer döda älskare
aldrig mer ska gardinen
dras isär vid ljudet av krossat porslin.

Näckrosor

Vi är döva för valarnas klagan
Vi glömmer himlens koordinater,
gräsets tysta varning.
För första gången ser vi världen,
Framför tavlor och runda salonger
upplever vi intimt sönderfall.
När vi kommer hem dansar vi över våra kvarlevor.

”Låt oss simma i förlorade själars floder”

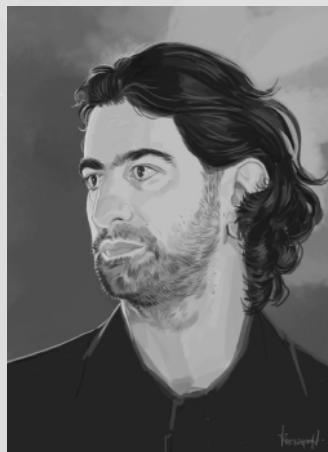
Här är poeten:

Dimitri PORCU

Poeten (och musikern) Dimitri Porcu är född i Lyon, Frankrike. Han är fransk – italiensk med rötter i Sardinien, Sicilien, Tunisien och Grekland. Perfekt för en internationell poesifestival tycker vi.

Redan som ung utvecklade Dimitri en passion för improviserad musik och poesi där han kan utforska sambandet mellan ord och ljud. Han har publicerat tre diktsamlingar, medverkat i fem antologier och en hel massa tidskrifter i Frankrike. I 25 års tid har han deltagit i olika multikulturella projekt tillsammans med skådespelare, dansare och musiker. Han har också lett workshops i skrivande. Våra översättningar av hans dikter har gått från franska via engelska till svenska så det ni läser här blir mer än en tolkning, som förstås all översättning är. Välkomna att lyssna på dikterna på sjungande franska.

FRANKRIKE

POESI
ÄR EN IDROTT
SOM HÅLLER HJÄRNAN
I FORM

Dröm 1 – Tidig morgonrunda – Karthago

Mellan två distanser
Utjämnas avståndet
Hjärtslag
Jag sprang i mitt förflutna
Nedför gränder
Fåglar sjöng en
Fyllig och munter
Litania
Jag kysste dimman
Jag slickade gryningen
Jag kände doften av
jord som vaknar
Redan fuktig
i mitt tjocka hår
Min kropp i ett lopp
Nu våt av svett
Driften att hoppas
Vreden att förlåta
Kompenserar för tid
I marsch mot framtiden
Med mina fötter har jag nått
den andra stranden
Återvänder till båten
Inristad i era kroppar
I det flytande trädets håla
Talar era själar till mig
Och
över havet
Just innan
det sista skeppsbrottet
Hörde jag vattnets
Röst
Jag ska återlämna vigselringen
Och de ingraverade orden med dina förnamn
I mitten
Under lusthuset

I tidens mitt
Precis som på fotot
I mitten
Återförenad kärlek
På randen
Återigen
Av ett fält med olivträd

Mina vänner i Tunisien

Hellre än ”Här och nu” väljer jag
”Varsomhelst alltid”

I era öppna armar
Som olivträdets grenar
I era handflator öppna mot himlen
Drar upp linjer
Vart som helst
Mot de fem fingrar som pekar mot jorden
i era hem öppna för alla
språk
Sida vid sida
Mot lustarnas exil
I era soliga ansikten
Kunde jag
Se
Det förflutna
I ögonen
Utan att snubbla
Se nutiden
Som ska återvända och
Storma marken och dammet

Jag har
hittat ”den förlorade delen” omfamnat ett land
Som jag längtat efter
Sträckt mig mot platser och gudar jag har
skrivit fler verser
På dikten jag redan skrivit

Låt oss vara

Låt det flöda lite till genom livets svällande ådror

Vatten

Vatten blått som jorden

Vatten klart som kärlek

Låt oss höja höga glas av efterlängtat hopp

Låt oss höja höga glas av vänskap

Låt oss dricka från mödrars forsar

Låt oss dricka från bröders bäckar

Låt oss simma i förlorade själars floder

Låt oss simma i den glömda strömmen

Låt oss vara den kvicka laxens ande

Låt oss gå uppströms

Uppför tidens tråd

Låt oss vara flodens själ

Låt oss vara ljudet

Ljudet av tystnad i djupet

Låt oss vara anden

Den flödande tidens ande

Låt oss vara

Låt oss vara

Låt oss vara

”En dikt skapar sig själv”

Här är poeten:

Rita TORMENTA

Rita är född i Portugal, 1970. Hon har en examen i teater, skådespeleri och regi. Hon har ägnat större delen av sitt yrkesliv åt konst och utbildning.

Rita har givit ut tre diktsamlingar och publicerat några av sina dikter i litterära portugisiska tidskrifter och antologier. Nu för tiden driver hon en månatlig poetisk sammankomst, samt ett årligt poesievenemang. Sedan 2023 samordnar hon *Den iberoamerikanska litteraturens natt i Lissabon*. Författaren och kritikern António Cabrita har skrivit i en av sina recensioner att:

"Ritas poesi är som en kartografi som flyger över helvetet, men istället för att ge efter för fördjupning tvingar den på dig en berättelse, en reträtt".

PORTUGAL

POESI
ÄR EN IDROTT
SOM HÅLLER HJÄRNAN
I FORM

Hur en dikt blir till

Att föra ord in i kroppen (och kroppen är inte hjärnan),
dagar, veckor, månader.
Besatt, utan mening eller användning.
De växer inuti diktskaparen tills de hittar rätt plats.
Hemligt, i larvform, tyst rädsla, på kanten av mig, böljande
och utan framtid.
En dikt skapar sig själv.
Du lämnar hemmet för att köpa potatis och svartbröd,
du återvänder med blombuketter stulna från kommunala
rabatter och en handfull ord som bara behöver marineras.
Tid och väntan gör resten; färskas dikter serveras just nu och
passar till och med bra till vissa delikatesser, men de saknar
aromen av ord som lagrats på franska ekfat.
Dikten blir bara en dikt med åren; fram till dess är den något
utan form eller ens det.

Septemberblues

God morgon Virginia,
Ursäkta detta brev.

Jag vaknade med stenar i fickorna, gick ner till ån förbi fyren.
Jag valde dig som mottagare av denna monolog.

Det är alltid så här, tror jag, folk låtsas prata när allt de vill är
att utstöta motstridiga bitar av tvångsmässiga monologer.

Jag har tämjt galenskap, jag bär den lindad runt anklarna
som slav-skallror.

Jag väntar på någon slag domedag för att helt ägna mig åt att
missförstå världen. Och människor, du vet, människor är de
värsta gåtorna.

Ju mer dugliga de är att utföra enkla uppgifter, desto mer
skrämmer de mig, människor och deras talesätt, människor
och deras tillgjordhet, människor och deras plattityder.

Vad jag avundas dem.

Jag vet aldrig hur jag ska bete mig.

Jag letar efter vardagliga beteenden som jag kan kopiera och
härma.

Jag övar på samtal utan innehåll eller avsikter.

– Den här hösten, säger de, ska bli varmare än vanligt.
Skörden kommer att bli svår. – Vi får hoppas att det inte
haglar.

De som känner min oförmåga genomskådar mig.

Vet du, Virginia, min själs oreda omsluter huset som
murgröna, en förpestande oreda. Jag är mindre och mindre

benägen att utföra dessa sysslor, även om jag vet att husets regler kräver regler inom oss, dess invånare.

Jag är främmande för alla dialekter

Ensamhet skrämmer mig inte, men sällskap skrämmer mig enormt.

Jag bär på en tung rädsla.

Ett arv av tragedier.

Jag skulle så gärna vilja överge förnuftet, deponera det i ett bankvalv och glömma koden.

Men det är inte dags än.

Jag måste ännu förfälska en trompe l'oeil, med en mästares skicklighet.

En drottning har dött men jag känner mig inte nere.

Jag känner den oläkta viskningen från Millais Ofelia.

En försenad fred.

Jag är ledsen Virginia, så ledsen att jag tvingar fram det här brevet.

I ögonblicket när galenskapen bryter ut, kommer jag att behöva dig.

Det är inte dags än, som tur är, är det inte dags än.

Peristaltisk rörelse

Ibland frågar folk mig vilka mina teman är.
Jag känner mig obekväm och utan svar.

Mina teman är hushållsapparater, passioner, orättvisor,
stormarknader, floder och djur.

Jag skulle kunna svara att jag talar om fragment av
livet, utan att komma fram till reflektionen; jag gör
reportagefotografering i vidaste bemärkelse.

För mig är skrivande en peristaltisk rörelse mellan förundran
och förtvivlan.

Hos slaktaren, när man köper en kyckling, är det vanligt
att bli tillfrågad om vi vill ta med inälvorna, en liten påse
som innehåller två ben, ett hjärta, kråset, en lever och en
matstrupe.

Jag avvisar blankt inälvor, men mitt sätt att skriva är just ett
försök att komponera inälvspåsar.

Nästa gång du frågar mig säger jag:

”Mänskliga inälvor, skriv om mänskliga inälvor.”

"Maskingeväret är ovetande om sina kapitalistiska fäder"

Här är poeten:

Bill LEWIS

Bill är författare och bildkonstnär från Kent, England. Han är poet, historieberättare och livslång älskare av myter. Ofta ackompanjerar han sina dikter med en trumma och en indiansk skallra. Bill är en självlärd konstnär med en rik blandning av livserfarenhet och mystik i sina verk. Från sin arbetarklassbakgrund har han ett starkt engagemang att nå ut med poesi och konst till människor från alla samhällsskikt och precis det gör han i sin hemstad Gillingham. Han har också rest mycket och gett föreläsningar över hela England, Europa och Nord- och Sydamerika. Bill har också undervisat bland annat i skrivande, myter, magi och andlighet på skolor och fängelser.

Vid sidan av sitt skrivande är han också bildkonstnär och engagerad i den internationella konströrelsen Stuckism. Bill säger så här om poesi:

"Jag tror att poeten tjänar dikten, inte tvärtom. Dikterna kommer till oss, och det är poetens uppgift att ge dem fina kläder och skor att bära och skicka ut dem i världen."

STORBRITANNIEN

POESI
ÄR EN IDROTT
SOM HÅLLER HJÄRNAN
I FORM

Pass

Handgranaten studerar
Inte Marx Kapitalet.

Maskingeväret är ovetande om
Sina kapitalistiska fäder.

Den halvautomatiska uzin
Debatterade aldrig Talmud.

Den som uppfann luftmissiler
Läste aldrig Koranen.

Semtex har aldrig tänkt på
De synoptiska evangelierna.

Strålning erkänner inte
Internationella gränser.

Den är sitt eget pass.

Uppdatering

Du har tretton föråldrade drivrutiner. Fixa nu.

Din enhet kanske inte fungerar medan den uppdateras.

Du har sju skator som har skickats

För att vaka över dig medan du sover i natt. Stäng inte av.

Av enheten innan processen är fullbordad

Eftersom detta kan skada osparade data.

Vi har placerat fyra ärkeänglar i olika väderstreck

Och det utsägligas tron över dig.

Ett mummel från starar har tilldelats dig för att

Garantera din säkerhet medan du väntar. Stäng inte av.

Sparvhök

Plötsligt upphör fågelsången, det verkar som
Sparvarna dragits tillbaka in i
Häcken med osynliga resårband,
Allt kvitter och tjatter upphör,
skogsduvornas vingar surrar
När de flyr mot säkerhet i träden.
Jag ser ut genom köksfönstret
Där fågelmatarna, fulla av talgbollar
Och frö, gungar i den tysta trädgården.
Då ser jag orsaken, en sparvhök
Har fallit som en sten från sitt blåa hem
För att vila på staketet, hans gula blick stirrar
Utan illvilja mot den övergivna maten men
Han jagar inte; Om han hade velat, skulle ingen
Ha märkt något innan han slog till, svept in
Lågt, som ett minijaktplan bara en centimeter
Över gräset, den undanträngda luften skulle delat
Stråna som en osynlig kam genom håret,
En krusning på vattenytan.
Snabbare än en tornsvala, som pilar mot sitt byte
Med en hastighet på femton kilometer i timmen
och lämnar

Inget annat än ett moln av fjädrar kvar.
Missta er inte,
Han jagar inte, han vilar, det verkar nästan som om han
Njuter av effekten hans närvaro har på
Invånarna i trädgården.
Jag inser att detta är antropomorfisering,
Det är ett mänskligt fel, precis som att demonisera
Denna rovfågel i Disneylika kategorier
Av goda och onda djur. Han gör bara
Det han är ämnad att göra: äter för att få flygbränsle,
Eftersom enbart frön inte är nog för att hålla honom uppe.

”Just nu är rummet som ett äpple”

Här är poeten:

Olha OLKHOVA

Olha Olkhova föddes 1983 i Lutsck, Ukraina. Hon är poet, redaktör och grundare av LitCom som är en litterär app. Olha är filosofie doktor och arbetar som biträdande professor på Film – och tv-linjen på Taras Shevchenko-universitetet i Kiev. Hon har givit ut fler diktsamlingar och är översatt till flera språk bland andra engelska, polska och franska. Den senaste boken kom förra året: ...if not now? Dessutom har hon varit – och är fortfarande - redaktör för flera litterära antologier. Olha bor nu i Polen där hon ansvarar för ett litterärt residensprojekt i Warszawa. Hon är styrelsemedlem i ukrainska PEN och det ukrainska författarförbundet och hon är med och organiserar den internationella litteraturfestivalen Land of Poets i Lviv, Ukraina. Hennes poesi kännetecknas av levande metaforer och bilder, de rör teman som tidens flyktighet, kärlek, rädsla och krigets hot.

UKRAINA

**POESI
ÄR EN IDROTT
SOM HÅLLER HJÄRNAN
I FORM**

och sen, några år senare,
var det
krig..

men just nu är rummet som ett äpple,
uppvärmt av solen,
du — en halvgud, även om din styrka
(ska jag lära mig, långt senare)
räcker precis till
att erövra världen
till och med
jag — som är född på jorden.

du håller blått te i koppar
och talar länge om lycka,
som varar för evigt.
för nu, i dina starka,
halvt gudomliga händer,
är både jag och den här världen
lika —
råa och formbara.

alla våra vägar
ännu bara i drömmen,
våra barns fantasi,
vår trädgård,
vår tid,
vår smärta,
vårt paradiset,
tröskeln till vårt framtida hem —

inget är verkligt,
och ändå är allt
redan här:

det varma Edensäpplet,
fyra bärande händer.
din halvguds visshet
en sons och dotters leende.
och min vilja att föda dem,
jordbunden som jag är.

och sedan -
några år senare —
kommer det ett krig

vad heter hon?
en gång var hon Afrodite — som flicka,
som gift — Demeter,
I februari blev hon Athena.
här, har vi alla
ett namn nu,
ett skri,
ett knivblad.
varje förtvivlan delas ut —
i hårt bandage, för att inte blöda.

det som skiljer
är innehållet i våra ryggsäckar.

Athena-grannen, hon med den hårlösa katten,
packade sin med proteinbars, honung, snabbnudlar,
bränsletabletter.
flera ton ransoner
får plats i hennes väska.

Athena-svägerskan, internationell advokat,
fyllde sin med förband, bandage,
och livräddande småsaker.

Athena med svart hår,
stylist och personal shopper
blev racerförare:
kör lastbilar till fronten
och för att inte slösa en runda,
har en bår i bagageutrymmet.

Athena blondinen,
som sydde en aftonklänning till mig,
bär en trave underkläder i sin ryggsäck -
sådana med dragsko,
för de svårt skadade.

inte så vackra —
men hjärtskärande praktiska.

andra Athenor —
med fillers, lösögonfransar, inget smink alls,
med drömmar av spets
och hav i kristallglas —
i deras väskor:
skottsäkra västar,
blodstillande medel,
konserver,
hjälm
bilderböcker,
gosedjur och varma underkläder.

en del bär sina egna svärd —
(de där Athenorna måste dölja sina ansikten).
och allt är övertäckt
med trons heta sand,
för att dämpa vägens börda.

fråga inte vad de heter —
krig har ett talfel.
de lystrar alla nu
till landets namn.

”Jag är inte rädd för ketchupfläckar”

Här är poeten:

Filip BROSTRÖM

Filip är 37 år och bor i Huskvarna, bara en jättes stenkast från Internationell Poesifestivals epicentrum. Han jobbar till vardags som barnpsykolog på en mottagning med inriktning på trauma och våld i nära relationer. Poesin har följt honom som ett i första hand personligt och kreativt sidospår sedan barndomen, men genom åren har hans texter ändå hunnit publiceras i några tidskrifter, i ett nationellt prov, och framförts vid olika uppläsningar. Han har utöver det gjort ett fåtal översättningsarbeten och har föreläst om kreativt skrivande vid Cambridge.

I sina dikter rör sig Filip mellan teman som föräldraskap, relationer, psykiatri, och natur, ofta i ett språk som är tillgängligt men eftertänksamt. Dikterna är ofta korta, men bär på ett lugn och en ton som gärna stannar kvar en stund.

SVERIGE

**POESI
ÄR EN IDROTT
SOM HÅLLER HJÄRNAN
I FORM**

V.v. Blues

När mormor dog bar jag svart.
Det förväntades.

Jag dammsög upp hennes hunds vita pälstussar från under soffan. Dagen efter att den avlivades. Ett nostalgiskt leende för skall som kunde ha ekat i en närapå tömd lägenhet, men som uteblev. Glädjen och sorgen av minnen som projicerades mot en framtid som aldrig kunde komma.

Den här dagen bär jag vitt.
För jag är inte rädd för ketchupfläckar.

Och när jag dammsuger stenhårda, dagsgamla makaroner från under soffan
i en ekande lägenhet,
undslipper mig ett leende vid tanken på
hur ni fick dem att hamna där.

Arv

När han upptäcker att hans dotter
har ärvt hans självförakt
kan han inte göra annat

än att börja
förlåta sig

Vuxna som vill väl

Vuxna som vill väl
berättar för ett barn
att det ska komma till dom om någonting är fel

Vuxna som vill väl
berättar med bekymrat rynkade ögonbryn
vad ett barn skulle ha gjort annorlunda
för att det inte skulle bli fel

Vuxna som vill väl
berättar
att ett barn borde ha sagt till tidigare

Vuxna som vill väl
är ledsna
för vad barnet berättat

Vuxna som vill väl
kallar till möten
berättar vad ett barn har sagt i förtroende
för alla det bryr sig om

Vuxna som vill väl
berättar för ett barn

vad dom har beslutat

Objektpermanens

När barnen har somnat stiger jag sömnigt och orkeslöst upp
ur deras säng.

Jag plockar undan deras leksaker, fyller diskmaskinen,
stoppar deras kläder i tvättkorgen.

En ritual i lönndom.

Som säger mig att de ännu inte förstår vad jag gör för dem.

Att jag har ett liv bortom.

Att jag sätter scenen för deras morgondag.

Sen

äter jag det överblivna lördagsgodiset ensam

skördar de små vinsterna i skuggorna bakom deras ovisshet.

”Det bor en mamma inom mig”

Här är poeten:

Nina FRYDENLUND

Nina Frydenlund är född och uppvuxen i Ski utanför Oslo. Nina studerade film- och konsthistoria innan hon gjorde sina journaliststudier, och intresset för språket och skrivandet har alltid varit starkt.

Nina gillar också att fotografera. Under en fotoresa till Island upptäckte hon kraften i att förstärka bilderna med ord. Efter detta har poesien legat nära hjärtat.

Hon har gett ut två böcker med egna fotografier och dikter; *Stillhet er lyden av en tanke*, 2021 och *Skyggene i huset*, 2025. Skrivandet är ett sätt för henne att förstå världen, sig själv och andra. Nina jobbar också som stressterapeut och skrivguide för att hjälpa andra att komma igång med skrivandet.

POESI
ÄR EN IDROTT
SOM HÅLLER HJÄRNAN
I FORM

Tystnad är ljudet av en tanke

1

Nu är det jag
som får ge tröst

Nu är det jag
som får säga
Det är ok
att inte vara ok

Nu är det du
som får ta emot
som får våga vara rädd men stark

Ett barn blir aldrig
helt vuxen
i en förälders ögon

Men en dotters hjärta
har också tröst att ge

2

Låt oss bara vara tysta och se

Se oss själva
se varandra
se oss själva i varandra

Känna värmen från ett ögonblick
ett ögonblick som växer och dröjer kvar
ett ögonblick som blir som en sträng från mig till dig
och till slut skapar vår vardag

Låt oss nu bara se
om det är den här vardagen
vi vill se varandra i

3

Låt mig bara få komma intill
böja nacken
sluta ögonen
dra in doften av trygghet

Känna värmen
från det som har blivit hemma

Skuggorna i huset

1

Det bor en mamma inom mig
och det är jag som är barnet
och det är jag som blir mamman

Hon träder fram då och då
och nu
oftare och oftare

Alla sakerna jag känner så väl

Det är irriterande saker
jag säger irriterande saker
hon säger irriterande saker

Vi säger irriterande saker

Av omtanke

2

Jag går i hennes skugga
sätter fötterna i hennes skor
drar på mig hennes klara hy
sträcker mig i hennes långa figur

Spår av henne
i alla vrår

Jag tänder min fackla
låter jalousin brinna

"Det som spills ska stelna till jord"

Här är poeten:

Athena FARROKHZAD

Hon föddes den 23 augusti 1983 i Teheran, Iran. Förutom poet är Athena litteraturkritiker, översättare och dramatiker.

I september 2024 meddelade Linköpings universitet att Farrokzhad utsetts till gästprofessor i Tage Danielssons namn. Gästprofessuren är på halvtid och ska enligt universitetet pågå under två års tid. Athena kommenterade utnämningen med att hon som rimmande poet i arbetarrörelsen känner sig besläktad med Tage Danielsson såväl litterärt som ideologiskt.

År 2013 tilldelades Athena Karin Boyes litterära pris och 2014 mottog hon Stora Läsarpriset i kategorin diktsamling, pris för Årets Mod på Stockholm Pride samt tilldelades stipendium Klas de Vylfers från Svenska författarförbundet. Hon mottog De Nios Vinterpris, 2023. Athena är kursansvarig och handledare på Författarskolan vid Nordens Folkhögskola Biskops-Arnö.

POESI

**ÄR EN IDROTT
SOM HÅLLER HJÄRNAN
I FORM**

Ankarbarn

I

Det är blodets dag
Det är jordens natt
Släpp nu relingen, lilla skatt
Ett barn är fött på denna dag
Ett barn ska förankra
Ett barn ska ge sin mor rätt till jord
Ett barn ska väg bereda
Vilket barn är inte ett ankarbarn
Vilken mor griper inte efter bottnar
Det är nattens blod
Det är dagens jord
Det är en otrygg hamn
Trots att moderns famn
lärt barnet viska havets namn

II

Det är barnets blod
Det är moderns jord
Sjunk nu till botten, älsklingsord
De som inte har jord har blod
Det som är blod ska spillas
Det som spills ska stelna till jord
Det är i jord barn ska växa
Vilken mor är inte en segelbåt
Vilket barn vill inte förankra
Det är blodets mor
Det är jordens barn
Det är ett lyckokast
Snart är ankaret fast
och modern släpper sin tunga last

III

Det är havets barn
Det är ordens mor
Han sjönk till botten, din storebror
I havet flyter broderns blod
I havet strömmar skulden stark
I havet som gav jord för blod
I havet följer lillebror
Vilket barn lossar inte från sin mor
Vilken mor ger inte vika
Det är moderns hav
Det är barnets ord
Det är sorg som består
Trots att åren går
står modern på kajen som igår

IV

Det är dagens hav
Det är nattens ord
Jag slängde honom överbord
Vi bidar vår tid under jord
Vi som gav blod men inte fick jord
I en svepning av segel, drömmer om mord
Vi arvlösa som ska ärva er jord
Vilken mor letar inte förtöjningsplats
Vilket barn surrar sig inte fast
Det är ordets dag
Det är havets natt
Det kommer ett skepp
Det är lastat med begrepp
öppna havet med din käpp
och släpp greppet
släpp

Vi ses!

Olga Bula (Colombia)

Dimitri Porcu (Frankrike)

Rita Tormenta (Portugal)

Bill Lewis (England)

Olha Olkhova (Ukrania)

Filip Broström (Sverige)

Nina Frydenlund (Norge)

Athena Farrokhzad (Iran)

Tack!

Stadsbiblioteket Jönköping

**Colombias ambassad
i Stockholm**

Tack också till:

- Jorge Restrepo, vår egen konstnär i Colombia, för porträtten
- Giovanni Rojas med vänner för musiken
- Våra svenska uppläsare
- Poeterna som välvilligt ställt sina dikter till förfogande och med stor entusiasm givit sig av till vår lilla vrå av världen för att läsa poesi för er
- Barn och ungdomar på skolor som tagit emot våra poeter och gett dem minnen för livet
- Deltagare från Jönköpings folkhögskola och Södra Vätterbygdens folkhögskola som under våren skrivit dikter och tävlat. Nio finalister uppträdde på Fokus och av dem vann Lilly Fundell från JFH. Hon kommer att delta på POESIFEST 2025. Tack till Jönköpings litteraturhus och Stadsbiblioteket för gott samarbete.
- Sist men inte minst: PUBLIKEN

Styrelsen

**Välkomna till POESIFEST
2025**

11-13 september!